

Indochine Union postale
Un an... 8000 Un an... 10000
Six mois... 5000 Six mois... 6000

Annuaire Légal

00000000 de 6 points sur justification
de 0 autres quelle que soit la page.

Annuaire Commerciales

On traite à forfait

Dông-Pháp Thời-Báo

Dông-Pháp Ngoại-Quốc
Mỗi năm... 8000 Mỗi năm... 10000
Năm năm... 5000 Sáu tháng... 6000

BÁO QUẢN

71, đường Mac-Mahon, 71

SAIGON

Dây thép nối (Téléphone)

Số 324

Mua báo phải trả tiền trước
Mandat và thư để gửi cho
M. NGUYỄN-KIM-ĐÌNH

Báo báo về việc buôn bán hay là việc gì
xin thương nghị trước

NĂM THỨ HAI SỐ 200

Ngày thứ hai

6 Octobre 1924

Le Courrier Indochinois

東法時報

MỘT TUẦN XUẤT BẢN 2 LẦN, NGÀY THỨ HAI, THỨ TƯ, THỨ SÁU.

MỘT TIN DÁNG MỪNG CHO HỌC-GIỎI NƯỚC NHÀ

Mới đây, nhà cao-dang học-chánh ngoài Bắc đang thương-nghị với phủ Toàn-quyền mở rộng cái phạm-vi trường cao-dang Pháp-chính và đặt lại tên trường là « Đông-Pháp đại-học hiệu » (Ecole des hautes études indochinoises).

Nghe đến việc cải cách này, người nào có ý thức thì không nói mà chỉ, còn ai thường chú ý đến việc học nước nhà, trong lòng tất không khỏi mừng thầm cho cái tiền đồ học-giỏi của người mình. Tại sao? Vì cứ lấy thực tình mà nói, từ xưa tới nay, trường cao-dang nước ta mới chỉ có cái danh hiệu tốt đẹp, mà nền học chưa có thể gọi là lớn lao vậy. Một nền học cao-dang là một nền học đào-tạo nên những người có đủ tư-cách mà chuyên trách các việc lớn lao trong các giới, như thể mới gọi là nền học cao-dang, chứ nền học cao-dang nước mình mới chỉ gây dựng một số người làm « hạ-lai » trong các sở, kỹ-thiết ra chưa có cái học gì có thể gọi là chuyên môn vậy.

Cái đó cũng không lấy gì làm lạ. Một là bởi vì khi mới bắt đầu ban bố nền học mới, Chánh-phủ chưa kịp chỉnh-dốn các ban cho hoàn-bị, bỏ học-chánh tổng-quĩ đem ra thi-hành lúc buổi đầu mới chẳng qua là một văn khố thảo đồ thí-nghiệm việc học mới. Đại-ử ngay ban Pháp-chánh mà nói, tiếng là một ban chuyên học về chánh-trị, song ban đó chỉ có dạy ít luật-lệ thông thường và thêm ít pháp-văn, chính cái ý-nghĩa của pháp-luật là cái phần trọng-yếu của nhà chánh-trị thì tức rằng không thấy dạy đến. Cho nên các học-sanh khi tốt-nghiệp ở trường Pháp-chánh ra, chẳng những không có một cái học cao thâm về chánh-trị mà kịp đến khi đắc bổ « đi làm » tại các sở cũng không lấy gì làm « sành » vậy. Xem như mấy năm gần đây, Chánh-phủ không bỏ những sinh-viên tốt-nghiệp ra làm tham-tá hạng tư như xưa kia, mà bắt phải thi-sử trong hai năm đầu thì đã rõ cái trình-độ các nhà tốt-nghiệp ở trường cao-dang Pháp-chánh!

Hai nữa vì cái trình-độ học-thức của người mình còn kém. Ở bên Pháp thì ở các cao-dang học hiệu, ít ra cũng là phải có bằng tú-tại tây (bachelier métropolitain) mới được vào học, mà khi vào lại còn phải thi có trúng cách nhà trường mới cho vào. Những học-sanh trúng tuyển kỳ thi vào thì toàn là những tay đã có một nền trung học hoàn toàn, khi học phần nhiều chỉ là để nghe ông thầy giảng giải để lĩnh-hội lấy ý-nghĩa mà thôi. Còn ở bên ta, vì số nhân-tài còn hiếm hoi, lấy cho đủ số học-sanh có bằng thành chung học tốt nghiệp (diplôme de fin d'études complémentaires) vào học các ban còn không đủ, năm nào cũng có một hai ban phải thi lấy học-sanh ngoài vào. Mà những học-sanh có bằng thành chung và

học-sanh thi vào lại phần nhiều là theo không đủ lực cả, vì như ở trường Bảo-hộ Hanoi, (Collège du Protectorat) thời giờ bị bổ học chuyên về các khoa học, học-sanh không có dư giờ mà chuyên pháp-văn; nhiều người tốt nghiệp thành chung viết một bài văn pháp không tài nào mà « nghe » được. Học lực đã thế cho nên nhiều người khi vào học cao-dang — nhất là ở ban Sư-phạm và Pháp-chánh — mà đến khi nghe ông thầy giảng về các « chuyên khoa » không thể nào mà trực tiếp lĩnh-hội lấy ý-nghĩa; bài nào cũng phải xin các giáo-viên đọc lên để chép vào sách, khác nào như viết âm tả (orthographe). Học những khoa cao thâm đại-đế như tâm-lý học, triết học, pháp-luật triết học (philosophie du droit), chính trị học tài chánh học, thống kê học mà chỉ toàn dùng kỹ-ức truyền khẩu, không còn biết phân-đoán suy xét gì thì phỏng còn ích lợi gì, sự học như vậy chẳng khác nào như một khoa từ-nguyên học (linguistique) vậy. Viết đến đây luận-giá còn nhớ hồi năm 1908, Chánh-Phủ đã có lập trường Cao-dang, song vì bấy giờ học-sanh đến học, trước khi nghe giảng bài, ông thầy phải giảng nghĩa đã, thành ra mang tiếng là Cao-dang học-đường mà không khác gì các trường sơ học ngày nay vậy, vì thế mà trường Cao-dang mở ra lần đầu khi bấy giờ chẳng được bao lâu thì bị bế-quan ngay.

Nay vì những lý-khuyết-điểm như đã nói ở trên, cho nên Chánh-Phủ, muốn lực-tục bổ-cứu để nâng cái học các ban thiếu niên nước nhà lên cao.

Tuy nhiên, ta chưa được rõ chương-trình Chánh-Phủ sau này thay đổi ra thế nào, song đã là Đại-học hiệu, cái chương-trình tất là phải mở-phông ở học-quĩ các học hiệu bên Âu-Mỹ mà ra. Vì vậy nay xin nói qua về cái chương-trình các đại học hiệu ở nước văn-minh cho các bạn học hay, thiết tưởng cũng có thể giúp cho sự rộng kiến-vấn của các bạn đọc báo vậy.

Ở bên Âu-Châu, hai chữ « Đại học » là dùng để kêu những viện « nghiên-cứu » như ở Pháp, có một « viện thực hành nghiên-cứu » (Ecole pratique des hautes études) phụ thuộc vào trường Đại-Học Sorbonne tại kinh thành Paris, mục-dịch là để cứu xét cho thâm về các vấn-đề khoa-học và văn học, vừa dạy học vừa dạy ứng dụng. Khoa học chia ra những ban hóa học, động vật học, thực vật học, địa chất học (géologie), địa-chấn học (sismologie), số học, thiên văn học, thiên lý vật lý học (physique pure), ứng dụng vật lý học (physique appliquée), nhân loại học (anthropologie), v. v. Văn học chia ra từ-nguyên học (linguistique), triết học, lịch sử, v. v. Viện nghiên-cứu không cấp bằng tốt nghiệp, duy có ai xuất

ĐI TÀU BAY NEM HÁT

Ở bên Anh đương từ tính đồ từ chim một ngách phi cơ riêng đi từ Luân-đôn sang Paris rồi lại về, cốt để những người ở Luân-đôn chiêm-đốn cái cảnh Paris kíp xem bắt rồi đến lúc tan hát lại về ngay được.

Cách lợi dụng tàu bay ngày nay ngày càng tiến bộ, không biết rồi ra còn để làm những việc gì nữa?

MỘT KHOA-HỌC MỚI

Khoa này đặt tên là « địa-chất hóa học » (géochimie); quyền « Khoa học tạp-chí » (Revue scientifique) ra ngày mùng chín tháng tám tây có đăng một bài nghiên-cứu tường-lên làm đồ khi nào tác giả kết cứu chúng tôi xin lược dịch đăng lên báo chương.

Xem như bài này, thì mới biết khoa học địa-chất xuất hiện ra nhiều môn học lắm; ngoài sự học địa-dư (géographie), bác-vật (histoire naturelle), cổ-khoa trắc-địa học (gèodésie), địa-chấn học (sismologie), hải-đề học (océanographie), thiên-thủy học (météorologie), văn-văn. Thuộc về hóa-học cũng vậy; có hóa-học ứng dụng về công-nghệ (chimie industrielle) hóa-học ứng dụng về nghệ thuật (chimie médicale). Nay lại khởi sự ra một khoa hóa học ứng dụng về địa-chất (géochimie), rồi ra không biết các nhà bác-sĩ gia công hiệu-lực phát-bu cho cái thanh-danh khoa học đến đâu nữa.

Duy về đường luân-lý, chưa thấy đề-xướng lên một vị thuốc nào công hiệu cả, chỉ biết khuyên dân ra sức ăn cho đủ một cái « thực-dịch cao cao ». Còn như những bạn thanh-niên con trai con gái hoàn toàn phóng túng, phần hội luân-lý, tăng thất cả bụng liêm-sĩ, nên trịnh-trí thế nào cho có hiệu quả, ngăn ngừa thế nào cho họ đừng phá hoại cái trật-tự trong xã-hội, phá đổ cái nền quốc-dân giáo-dục, chưa thấy bàn đến cho xác-dịch. Xin các bậc hiền triết lưu ý cho.

CÁI VẤN-ĐỀ THẢ CÁ VÀO RUỘNG

Ruộng ở xứ ta, chung quanh đất bờ cao, trong ruộng thường có nước sâu đến 20 phân tây; có nhiều nhà bác-học về khoa canh-nông bên Pháp bàn rằng: sản ruộng có bổ có nước như thế, mà đem thả cá vào, thì các nhà nông-gia chẳng những được lợi về thóc lúa mà thôi, lại được lợi về cá để ăn nữa. Tưởng cũng là một ý-kiến phải, các nhà nông ta thử thí-nghiệm xem.

Bác-sĩ Legendre mới rồi đăng trong tập kỷ-yếu của Ngự-nghiệp, Trang-trung-hội (Bulletin de la Société centrale d'Aquiculture), có nói rằng: chỗ nào có ruộng, cũng là nuôi cá được hết cả. Nên chọn cá mà thả sau khi tắm ngày đã cấy rồi, mà điều cần nhất là mực nước trong ruộng bao giờ cũng phải 20 phân tây.

Thoạt tiên thì nên thả cá chép; phải lựa những con nào đã hơi lớn, có thể sinh-sản được, cứ mỗi năm ruộng (mẫu tây) thả chừng 20 cân tây cá là vừa. Những cá thả ở ruộng cũng sinh con, mà cá con chỉ trong 4 hay 5 tháng là lớn bằng mẹ ngày. Đến vụ gặt, thì bắt hết cá ra, chọn một ít cá để làm giống thả mùa sau, như thế thì cá sẽ ăn luôn.

Lại còn có thể thả được cá rô, giống này sinh-sản cũng mạnh lắm.

bản một bài khảo (thèse) cửu trúng cách thì đăng phép in sau bài một cái giấy chứng-chí « học sĩ » để làm danh-dự chứng-thư.

Ấy ở các đại học hiệu bên Pháp, chương-trình học-quĩ đại đề như vậy, nay mai Chánh-Phủ tất đem chăm-chước cái chương-trình này mà ban bố ở xứ ta, duy chỉ có cách bổ-dụng sau này là khác mà thôi.

Xưa nay, các quan cầm quyền cai trị xứ Đông-Pháp đều

Thả cá ở ruộng như vậy, không những là chẳng có hại gì cho lúa mà, mà lại làm cho lúa thêm tốt lên nữa, là bởi những phân cá, hay hoặc cá chết ở đấy, tức là một đồ phân bón rất tốt vậy. Giá như ở xứ nào mà không hay ăn cá, thì cũng nên nuôi cá và vùi nó xuống dưới đất sau khi gieo mạ rồi, thì cũng tức như bón phân tốt lắm. Song le, các nhà nông-gia hay thích ăn, nay đem thả cá vào ruộng, mỗi khi ăn thì thả tay xuống là bắt được, chẳng cần tiện lợi lắm ư? Sau lại còn một phương-diện có lợi nữa là thả giống cá chép, thì giống này thật là một loại trừ-muỗi, khiến cho mình tránh được bệnh sốt rét ngán nước, vì ở những xứ mà đất cát ẩm thấp bùn lầy, và ruộng không có cá, thì thường sinh ra chứng bệnh ấy.

Nếu như thả cá được, thì nuôi cá ở ruộng, không những được cá ăn, lại lợi cả cho lúa, lợi cả cho việc vệ-sinh, các nhà nông ta tưởng nên thực-hành lắm.

NGHỀ LÀM GIẤY CỦA NHẬT - BỒN

Nói rằng giấy là một vật tối quan-trọng cho đường sinh-hoạt của Nhật-bồn cũng không phải là nói ngoa. Nhật-bồn là một dân-tộc hay viết nhất ở trên thế-giới này. Họ dùng giấy để viết đã nhiều, họ lại dùng vào rất nhiều việc khác nữa. Người Nhật-bồn bắt cứ sang hay bên đâu lấy một tập giấy đắt tới thuy cho mouchoir. Họ không gói đầu bằng gói, lại gói bằng một cái kẹ con bằng gỗ, hình y như cái bàn-là, cái cần ngang có học một cuốn giấy; tức họ hay-sơn đầu, gói được ít lâu giấy thấm dầu thì lại bóc lột giấy ấy đi dùng như ta dùng giấy thấm vậy. Còn nhà cửa của Nhật-bồn thì rõ ra một cái nhà bằng giấy. Từ những lâu đài dinh thự cho đến lầu gác thấp như lam gian, nhất thiết đều dùng giấy thay cho các thứ vật liệu ta thường dùng: cửa kính làm bằng giấy bóng bực vách thì bởi giấy vẽ hoa xanh đỏ, v. v. Có một thứ giấy riêng in hoa để làm áo nức. Áo đi mưa thì làm bằng các thứ giấy xếp dầu, hay là sơn quang dầu. Thứ giấy này cũng dùng làm áo tới cánh gà xe tay. Các đồ sơn nhiều thứ trông như lam gian đồ kỹ-thiết thì làm bằng giấy bồi thật giấy.

Giấy ở Nhật-bồn đã thông-dụng như vậy, nghề làm giấy của họ tất là thịnh-hành, tưởng ta cũng nên biết qua như sau này:

Trước hết lấy cành cây giấy thật non băm nhỏ ra, bỏ vào nước đường sôi lên cho cái vỏ thật nhừ, có thể tẩy rửa được. Vỏ cây này rồi thì lọc lấy thứ nhỏ làm giấy tốt. Nấu lại một lần nữa, lần này có cho bột, đánh cho thành bột thật mịn, càng nấu lâu thì bột càng trắng. Nhưng bột trắng thì giấy không được nhàn, cho nên những giấy tốt ở Nhật-bồn hơn vàng vàng sẫm sẫm. Những giấy viết hay dùng in thì không có bột, bóng và mịn lắm. Còn giấy bồi họ làm bằng nhiều giấy Nhật-bồn hơn họ ngâm giấy tây và không hay rách, nhưng mà viết bút Tây hay là in bằng máy in của Tây không được. Về thì họ thường dùng một thứ lụa trắng hoặc pha pha chút màu, trong nét lụa càng nổi, vì phẩm vẽ họ có pha với một chất bóng tựa như chất lông trắng trứng gà, chất này lấy ở sừng hay móng các giống trâu, bò, ngựa mà chế ra.

hứa với dân Annam rằng họ người dân tiến lên đến đâu thì sẽ khai-hóa cho đến đâu này nghe đến tin cải-cách việc học này, thật không khỏi cảm-phục cái lòng khai-hóa của Chánh-Phủ. Các bạn thanh-niên ham học ngày nay không còn phải phân-nhân rằng không có nền học tuyệt cao mà chỉ nên ngai-ràng không biết có đủ lực mà theo đuổi không?

Tiền đây em xin bàn xen một đoạn sau này tuy nghe ra không liên-tiếp, song cũng quan-hệ với

HỒNG-HẢI.

VĂN-UYỀN

DỪA BẠN VAY TIỀN ỒNG SƯ

Ông bạn ông ăn dưa trực đầu, dưa không có tọc bán vào đâu? Hồi ông nghiên-nặng nên ông kết, Tưởng nó ăn chay nghĩ nó giầu. Một vốn bốn lời dành phải chịu. Năm liền bảy lĩnh cũng không cầu. Thở mà không được buồn cười nhĩ. Không được thì ông lại xuống tàu.

THÂN DƯỚI

Ái ơi thử đứng lại mà nom, Cái nư phủ-sinh trả đã com. Thử kiếm năm xương còn rắn chắc, Phụng trần nét mặt đã già nom. Đứng trong vũ trụ đầu to kẹch, Ném miếng cao lương miếng đắng nom. Chứa một phong hoa từ đáy nhũ, Ngắm năm phở mọc năm xanh nom.

VĂN-HỮU sao lục.

Lợi danh chỉ làm lương bốn ba, Những lúc chia tay nghĩ ngợi là... Lớn bề giao du tình nghĩa nặng, Một mình lưu lạc tuyết sương pha. Con thuyền một sóng tìm đâu bạn?

HÀ-THÀNH BIỆT HỮU

Lợi danh chỉ làm lương bốn ba, Những lúc chia tay nghĩ ngợi là... Lớn bề giao du tình nghĩa nặng, Một mình lưu lạc tuyết sương pha. Con thuyền một sóng tìm đâu bạn?

Chén rượu đầu ghen có nhớ là?

Thăm thẳm từ đây buồn thẳm chạy, Bồn phương chưa biết ở đâu nhà. NAM-KHÁCH.

HỌA NGUYỄN VĂN

Tại hoa lặn dưới biển phong ba, Lữ thứ nay ai kẻ mẫn mà? Lặng lẽ phong trào màu nắng dầm, Đưa chân danh lợi sắc bùn pha. Ngoài vòng cương tỏa xem bao kẻ, Cũng bước giang hồ ấy là ta. Đành trí làm trai trong bốn bể, Bắc Nam đâu cũng nước non nhà. VY-ANG.

KHỐC ỒNG CỎ-SHÂN ĐỒ-V-ĐÔNG

Giáo-sư trường Văn-quốc tư-lực, ngày 24 Septembre 1924

Dở dang phần số khách tài ba, Loan-phương ra rồi mấy dặm xa. Lạnh lẽo tuyết đầu hôn tử sĩ, Quạnh hiu trời bể cụm huyền già. Mối chung tình nếm, cay đầu lưỡi. Năm cốt hải với, mọc cỏ hoa. Nghĩ kiếp phù sinh ngao ngán bấy, Đau tình sự để chán bèo. Nguyễn-ngọc-Tiến, Huy-lực kính-điếu.

VĂN NỮ'-GIỎI

THỜI-KỲ CÒN Ở VỚI CHA MẸ

« Hò-sanh ra phận mà đào », « Công cha nghĩa mẹ kiếp nào trả xong ».

Đọc câu ấy mà tơ lòng dỗi đoạn, xót thương thay cho phận chị em mình.

Ngồi nghĩ: công-mẹ cha các-dục, gái chẳng làm gì trai, từ khi mới lọt lòng ra, cho đến lúc biết đi, biết chạy, cha mẹ cho ăn cho bú, tập nói tập đi, ngủ thì ru, khóc thì dỗ, lo tư chất, sự từ hồi, trong khoảng ấy là khoảng cha mẹ chịu nhọc-nhàn thử nhứt. Đến khi bốn năm tuổi trở lên thì cha mẹ lại càng nặng lo hơn nữa, phần thì cần ăn cần mặc, phần thì cái thuốc thang khi mưa nắng, mỗi cái mới lo, không phải nào mà lòng lo cho con, không nghĩ đến. Ông đức cha mẹ cao sâu biết ngần nào!

Ồi! Khi tuổi thơ đầu, thì chị em ta trỉ còn non, sức còn yếu, còn ham ăn, ham uống, còn mê ngủ, mê chơi, nào có biết công-ưn cha mẹ là gì, nào có biết báo đáp là gì, mà đến khi bắt đầu khôn lớn, lòng biết lo, trỉ biết nghĩ, thì thì thì thấm-thoát, ngày tháng trôi qua, lần quần đã đến tuần cấp kể, có người làm le đến coi mắt, rồi không bao lâu về nhà người, bấy giờ muốn báo đáp công-ưn cha mẹ cũng không báo đáp được.

Vậy thì cái ngày chị em ta giúp đỡ cha mẹ, chỉ trông ở thời-kỳ còn ở với cha mẹ, mà thôi-kỳ còn ở với cha mẹ, có giúp đỡ được, chẳng qua độ 5, 7 năm mà thôi. Cái thì giờ ở dưới gối cha mẹ ngắn ngủn như thế, chị em ta phải nghĩ làm sao, dùng bỏ qua như nước chảy, đừng làm chuyện phi-vi gì cha mẹ chẳng vui lòng. Miếng ngon vật lạ, chắt chắt để dành, áp dụng quí báu, giữ gìn đạo-cải. Khi cha mẹ đau ốm, mình phải kiên nhẫn chăm sóc, đừng ngày thuốc thang. Cha mẹ thương thì mừng, cha mẹ giận thì sợ, cha mẹ bắt làm một việc, đừng hờn, cha mẹ có la rầy đừng trách.

Một điều quan-hệ thứ nhất là mình phải ở cho trong sạch, cho nghiêm trang, giữ tròn tiết hạnh của mình, đừng đi ra ngoài nhà cha mẹ, nếu đi ra ngoài nhà cha mẹ, thì không ai cầu chỉ con người ấy, nếu chị em không khéo giữ mình, một mai có đến gì... thì không những nhục mình, lại nhục đến cha mẹ, để ra cha mẹ sanh minh ra đây, đã không bỏ lịch đều chỉ, lại còn mua chuốt thêm tiếng xấu, em thiết tưởng không chỉ vô-phước bằng.

Tiền đây em xin bàn xen một đoạn sau này tuy nghe ra không liên-tiếp, song cũng quan-hệ với

đầu. Ta khi còn sum vầy nhau dưới bóng trăng huyền, chủ-hớ xử cho hoàn toàn như là đối với chị em. Chị em hãy biết rằng: chị em tuy là người dung, song đã về với mình, ở chung một nhà, thì khác nào như ruột thịt, dùng tiếng chỉ tiếng bắt, dùng ghẻ lạnh đối nhau. Thận đàn bà ai cũng có một lần, (lâm-dầu), chẳng qua kẻ sau người trước, không sớm thì chậm, mình phải có lòng suy-hỷ-cập-nhơn, thương cảm người như cảnh mình, chứ đừng thiếu chữ « từ » mà người dị nghị, khiến cho hai tiếng « bà con » của thế gian em nghe đến phải bưng tai. Đó cũng một điều nên để ý, chị em như biết thương nhau, không nhau nào mà lòng lo cho con, không nghĩ đến. Ông đức cha mẹ cao sâu biết ngần nào!

Xét kỹ mà nói, thì lòng thương cha mẹ, gái thảo cũng chẳng kém gì trai. Chị em ta còn ở với cha mẹ ngày nào, phải hết lòng phụng thờ cha mẹ ngày này. Phải biết chỉ hướng của cha mẹ, nếu gì cha mẹ ung thì tránh, sao cho cha mẹ vui lòng mừng rỡ, có con có đồ, không đến nỗi em gái em trai chẳng như ngọc ngà nữ tử hàng nói. Đã hay rằng: cái thân con gái, không ai trợn dỗi thờ cha mẹ, gái thật là một điều thương tâm của bọn hiền nữ ngàn xưa vậy. Chị em mình đây vẫn biết không thờ cha mẹ, mà lại thờ cha mẹ, song không nên lấy chồng sớm quá. Đương cơ tuổi giúp đỡ cha mẹ, như trong khoảng mười lăm mười bảy, thì chị em vội thuận lấy chồng, thì hóa ra cái thân chị em nuôi lớn lên để lấy chồng, không ích cho cha mẹ phần li nào cả, em nghĩ không lẽ chị em què mùa gì mà bạc dối với cha mẹ như thế. Theo ý em tưởng thì lấy chồng cũng phải chờ cho đến hai mươi tuổi, có sớm đi nữa cũng phải mười tám tuổi. Trong cái thời kỳ ở giúp đỡ cha mẹ, ta nên ở, khi coi sóc miếng ăn uống, lúc kiếm diêm sự và may, xem trong ngõ ngoài, giữ trước xét sau, đêm thì giữ trong khoảng 7, 8 năm (12-20) mà ra công đến đời con son hoi, như thế mới có thể trọn đạo làm con được một vài. Lẽ nào chị em chỉ trông vào cái hoa khôi-lệ nhân tiên, không nghĩ đến công-trình sanh-dục. 15, 16 tuổi đã ước ao vĩnh-chỉ « ru qui », không lo báo bổ, không biết tiết ngày, uẩn dam cái thời kỳ phụng-dịch cha mẹ sang phụ-dịch nhà chồng, như thế đáng hay là không đáng? Cho hay lấy chồng sớm cũng là một điều bất-hiểu vậy.

NGUYỄN-THỊ NGỌC-MÔN.

Đồ âm công kiều văn minh họ đạo khiến hoặc đi xe hơi cũng dừng của Huỳnh-trí-Phủ đã chế tạo ra hơn 10 năm rồi lục châu đều biết tốt và đẹp nhất trong nước Annam, nay dọn về cho mướn tại Cholon đường Cây-mai số nhà 33 và 33 bis cần dùng xin đánh dây thép hoặc gởi thư nội trong một ngày sẽ có đồ đem đến tận nơi chờ bằng xe hơi không trễ, giá từ 100.00 sập lên sẽ có đồ đi xứng đáng

DOÀN-THIỆN TIÊU-THUYẾT

YÊU NHAU XIN NHỎ

Chàng Kingoro tuổi vừa đôi tám, con nhà trâm anh, mồ côi mẹ lúc lên một; chàng yêu quý nàng Kusan em nuôi của chàng lắm. Ngắm cái nhan-sắc tuyệt diệu, cái tánh hạnh dâm thâm của nàng Kusan mà chàng Kingoro nuôi một khối tình rất lớn. Khối-tình của chàng lớn bao nhiêu thì đức-hạnh của nàng Kusan lại cao bấy nhiêu, chàng không thể ôm ấp riêng tình thương ấy lâu được nên tổ thật cùng nghiêm-phụ của chàng, xin cưới nàng Kusan làm vợ.

Nghiêm-phụ của chàng thường con làm, thấy hai trẻ xứng đôi với nhau, đồng tài đồng hạnh nên cũng không trái ý con. Cách mấy ngày thì làm lễ hỏi!

Thường khi đôi trẻ mặc ki-mô-nô (?) dựa cửa chuyện trò cùng nhau, khi thì mỉm cười, khi thì sưng mắt ngó, như hai vị tiên giáng hạ phàm trần vậy. Xứng đôi đẹp lứa thay!

Cái vui vẻ, cái thỏa thích của hai trẻ không thể nào cùng được thể mà tình đôi hay đôi không chung, ông Tạo-hóa hay trò trên làm cho người phải cái cảnh ầu sầu ầu nào.

Lúc bấy giờ có một nhà cự-phủ yêu mến cũ-chi, tài học của Kingoro nên cậy người đem chuyện mình muốn gả con búp của mình với nghiêm-phụ Kingoro. Ông lão suy tính cân nhắc thì thấy nhiều lợi nên quyết tâm đôi trẻ chẳng cho lấy nhau. Chàng làm sao được cấp trai gái tình duyên đang nồng nàn này đôi tình thương yêu của hai trẻ cũng chẳng phải dễ gì... Kusan mới đến mười lăm tuổi!

Thế mà cũng có dịp may để cho ông Lão đặt được mục-dịch mình là đến kỳ Kingoro phải đi lính. Khi từ giã nhau Kingoro cảm tay Kusan mà rằng: « Em ơi, luật nước buộc anh phải vào quân lính, cái tuổi xuân anh không thể nào tránh khỏi. Anh xa em anh buồn lắm; anh buồn lắm, em ơi, nhưng biết làm sao được. Em hãy ở nhà cùng cha mẹ lòng hiếu thảo cũng như khi có anh, hề màng không rời đi và sẽ thành thân cùng nhau, sẽ chung vui với nhau cho đến tuổi già. Vậy thì em hãy giữ lòng trinh bạch cho đến ngày tái-hiệp để cho anh đi được yên lòng »

Kusan gạt lệ mà rằng: Em xin thề trước mặt anh, em nguyện giữ một dạ trung trinh cùng anh; vẫn anh cũng như có anh bên mình em mãi. Mà anh nên cho em tin thường kéo ở nhà một mình, em buồn lắm.

Thế nghiêm cùng nhau rồi đôi trẻ chia tay....

Mấy tháng trường nàng Kusan dựa cửa ngóng trông tin của Kingoro mỗi mắt, nàng buồn bực vô cùng, như điên, như ngất; đứng đợi sáng sớm, chờ vật gì cũng quên cả... Vì sao mà biệt vô âm tín như vậy? Hoặc Kingoro đến chốn phiên-hoa đó-hội hăm vui theo bạn, sớm xe tới ngựa mà quên kẻ ở nhà nước mắt đầm đìa chăng? Hoặc chàng đã mê say một gái khác mà đánh quên kẻ tình chung ngày thề đêm thề chăng? Muốn nghĩ một nghĩ kỹ ở trong trí năng, chẳng phút nào mà nàng vui cười được. Cha nuôi của nàng tức là thân-phụ của Kingoro bảo nàng quên đi phi-ngãi ấy mà xuất-gia đi, nhưng nàng nản nản quyết định tin diệch-thị của mình.

(1) Japon pittoresque - par Maurice Baril.
(2) Áo Nhật-bản.

DÔNG-PHÁP THỜI-SU

Tin Nam-Kỳ

SAIGON

GIÁ BẠC

Kho nhà nước	100.15
Đông-pháp Ngân-hàng (Banque de l'Indochine)	10.15
Trung-hoa Công-nghệ Ngân-hàng	10.15
Banque Industrielle de Chine	10.15
Hongkong et Shanghai	10.15
Chartered Bank	10.15

GIÁ LỬA GẠO

Mỗi bao một trăm kilos chũ đến nhà máy, tính luôn cả cái bao nữa:	
Lúa Vĩnh-long	6.35 - 6.45
Lúa Gò-công	6.70 - 6.80
Lúa Hải-xuân	6.85 - 6.95
Lúa Bắc-lưu	6.95 - 7.05
Lúa Cao-man (trắng)	6.10 - 6.20
Lúa Cao-man (đỏ)	5.40 - 5.50
Giá thương mại	6.70 - 7.80

TIN TÀI

Tàu Chilli ở Bắc-kỳ sẽ đến Saigon ngày 4 Octobre tới 3 giờ khuya.
Tàu Porthos ở Pháp-quốc đến Saigon ngày 8 Octobre một trong buổi chiều.
Tàu André-Lebon ở Trung-Huê và Nhật-Bản sẽ đến Saigon ngày 2 Octobre tới 6 giờ chiều.
Tàu d'Iberville đã khởi chạy tại Colombo ngày 28 Septembre mà qua Saigon.
Tàu Douai ở Singapore sẽ đến Saigon ngày 8 Octobre.
Tàu André-Lebon sẽ phân hồi Pháp-quốc ngày 4 Octobre.
Tàu Caravelles chạy qua Hongkong ngày 2 Octobre tới 3 giờ chiều.
Tàu Maurice Long chạy ra Bangkok ngày 3 Octobre tới 3 giờ chiều.

CÔNG-VĂN

Thầy Lê-văn-Hải có bằng cấp sơ học được bổ làm trợ-giao huyện ở lại từng-quyền quan chủ-quận Mỹ-tho.
Thầy Trần-văn-Ngân Kỳ-lực thường hạng hạng ba tại Tân-dao, có đơn xin được phép nghỉ 1 năm kể từ 11 Octobre 1924.
Thầy Vương-văn-Tiến trợ-giao tại Long-xuyên, đổi đi từng-quyền quan chủ-tỉnh Hà-giá.
Thầy Nguyễn-văn-Công có bằng sơ-học được bổ làm trợ-giao huyện, từng-quyền quan chủ tỉnh Long-xuyên, thế cho thầy Vương-văn-Tiến.

CÁC NHÀ QUYN TIỀN GIU P DÂN H

LƯU NGÔI BÁC

Enno Annamite, 71 Mac-Mahon	20.00
Nguyễn-phân-Lâm	10.00
Đông-pháp Thôn-Bào	10.00
Nguyễn-kim-Dinh	10.00
Lê-kim-Ngọc	1.00
Dejean de la Batie	20.00
Hồng-Phu, Chủ-tư-tư-báo Đông-Pháp	10.00
Vương-Huà, Commercant	2.00
Phan-văn-Hiệp, Secrétaire des Douanes	5.00
Trần-quang-Nghiem, Commercant	20.00
Nguyễn-văn-Việt, Imprimeur	20.00
Lê-văn-Luy	10.00
Docteur Trần-văn-Dôn	20.00
Docteur Nguyễn-văn-Thinh	20.00
Cần, Thomas Ng. van, Contable à la Mairie de Saigon en retraite Tri Huyện	10.00
Mme Cam Marie	5.00
Lê-huân Ai eolle pouce	2.00
Vương-quốc-Tu, Mỹ-tho Thông phán	5.00
Thượng Chánh	5.00
Trương-vinh-Quí, cựu Cai tổng Gia-dinh	5.00

TÒA ĐẠI HINH SAIGON

Tối ngày 13 Octobre đây Tòa Đại-hình Saigon sẽ mở xử lần thứ tư trong năm 1924 các vụ kể ra sau đây.

Ngày 13 Octobre 1924

Vụ Egambarame, Nagallangre, Moulton, Vaitlinham, có tám người chứng.

Ngày 14 Octobre 1924

Xử ba vụ: Nguyễn-tân-Liên, tội đánh người trọng-bại chết, hai người chứng.

Trần-văn-Nhiên ăn cướp có tang vật, ba người chứng.

Vụ Thanh-Vân, tội đánh người trọng-bại chết, 3 người chứng; Nguyễn-thị-Xanh, tội toan mưu giết chồng, 3 người chứng.

Ngày 15 Octobre 1924

Xử ba vụ: Trần-Núi-Kim A. Sai, Huỳnh Kim, Huỳnh Ngan tội giết người trọng-bại, 2 người chứng.

Mai-văn-Luân tội đánh người trọng-bại, 6 người chứng.

Nguyễn-văn-Dầu tội Tam, Nguyễn-văn-Muoi, đánh người trọng-bại chết 3 người chứng.

Ngày 16 Octobre 1924

Xử ba vụ: Trần-ngọc-Thu, đánh người trọng-bại chết, 3 người chứng; Nguyễn-thị-Xanh, tội toan mưu giết chồng, 3 người chứng.

Nguyễn-văn-Hiệp, ăn cướp có tang vật 3 người chứng.

DOÀN-THIỆN TIÊU-THUYẾT

Ông Hồng-Sơn vốn xưa nay là một nhà soạn tiêu-thuyết có biệt-thể. Từ kỳ này mà đi ông thường giúp đỡ bạn-bào mục này. Bài doàn-thiện tiêu-thuyết của ông nhan là « Yêu nhau xin nhỏ... » mà buồn-bào đáng tài trên kia thật là hay và đúng. Truyện này là một cặp trai gái có nhiều đoạn ly-ký, cái tình của đôi đó thật là cao thượng.

TANAN

HỖ XE LỬA NGHIÊN

Hôm 11 Octobre vừa rồi, tới 6 giờ chiều một người dân-ông trẻ ba mươi tuổi đi lên đường xe lửa để đi qua cầu Tân-Huê thì chẳng may xe lửa đi tới đó phải chết ngay.

GIÁ BẠC

Cứ theo lời khai của dân ở chỗ đó, người bị xe đâm xưa nay thường vẫn đi hoài như thế, chẳng may lần này bị đâm như vậy. Chanh ngày chỗ đó người bị xe đâm cũng đi, cách mấy tuần lễ này, có một cái xe ô-tô cũng đi một con heo và làm thiệt hại cho hành khách cũng khá ghê.

Có người nói đùa rằng chỗ đó có ma quỷ chăng?

GOCÔNG

ĐI LẠI XUYA

Quạt Tham-biến Gò-công vừa đến về Saigon như vậy: « Con đường đi qua bến đò Mỹ-lợi đã đi lại đúng như thường. »

Thiệt là hạnh-phước cho dân cư đi lại vô cùng.

LỜI CAM TẶNG CỎ MƯỜI VIẾT

Ở TẠI CHUA - LINH-HUỆ-TU

Lưu Mỹ-Huà, ông Bình-thanh-Hoà (Giáo-huà) Nguyên-tôi có người mẹ, rồi dần dần trở lại hơn 3 năm trời, mà tôi cũng hết phương tìm thấy chạy thuốc cho mẹ tôi. Nào thầy Tây Nam và thầy Chấn-Vang, mà bệnh mẹ tôi cũng chẳng hết chút nào. Nay tôi nhờ có người đem chữ cho tôi, biểu tôi lên tại chùa Linh-Huệ-Tu có cỏ mười viết, là người chủ chùa Linh-Huệ-Tu, và hay làm phước.

Có chuyện rùng rợn chữa các chứng bệnh, bất luận bệnh cũ hay mới, sưng, sốt, huyết, đau đầu, mắt sưng, mũi sưng, cũng là đến, con mắt đau có sưng trong 3 năm chữa cho hết.

Có mười viết cho thuốc không lấy tiền, giúp người làm phước mà thôi, chứng bệnh lành mạnh rồi, thì muốn cúng tiền nhân đến trong chùa bao nhiêu tùy ý người bệnh, và tại chùa cũng có chỗ cho người bệnh phương xa tới mà an nghỉ mà uống thuốc cho tới khi lành mạnh.

Thiệt có mười viết, rất giỏi trị về các chứng bệnh, nếu bệnh nào mà gặp cỏ mười thì lành mạnh mau lắm. Vì mẹ tôi đã ở tại chùa Linh-Huệ-Tu, được 12 ngày mà bệnh lành như xưa, nên tôi rất kính tại cỏ mười viết.

Sau tôi cũng chỉ dám đi cho những người bệnh đi xe lửa lên tới gare Trung-Kinh rồi xuống khu xe lửa chùa Linh-Huệ-Tu có mười viết, tiền xe có một cái mà thôi.

NGUYỄN-VĂN-BÁY

Điền-chủ,
Làng Thôn-tam-Đông, Hóc-môn

DIP MAY

Muốn bán một cái xe-hơi hiệu « PEUGEOT » (hai máy) đồng dung theo hiệu CAMION, hiện còn dùng hành khách đường CAILAY-MYTHO, máy móc còn tốt. Vậy qui ông trong Lục-châu có cần dùng, xin viết thư đến tôi và định giá cả thật chán.

TAT-QUANG

Maison « AN-PHAT »
MYTHO (Ville)

TRAM NAM KHONG PHAI

NHÀ HOA CHON DUNG

NGUYỄN-ĐỨC-NGUYỄN

Số 73, Boulevard de la Socome
(Neams same xx lona cca cxy cđ)

SAIGON

Thợ vẽ tếm vẽ đã có bằng cấp: nghiệp nơi trường xảo nghệ, và được 3 cái bằng-cấp Đẩu-xào Hanoi; mỗi năm rồi dự cuộc Đẩu-xào thành Marseille dự được thưởng bằng cấp và Médaille rất xứng đáng. Hình vẽ thật tinh xảo và dễ trảm năm không phải.

Chư qui vị muốn vẽ xin gởi hình chụp đến hoặc viết thư hỏi, tiệm này sẽ gởi cho một tờ cho bạch có hình vẽ thật đẹp giá cả và cái nghề phải.

Thay cũ đổi mới

Kính cũng lục-châu quân-quốc, các giới đồng bào đồng ý. Đây lần cũng nhớ Đông-bào, ra on chiếu có, tưởng nghĩa thâm giao, nên mấy nhà khách-sang của chúng tôi đến ngày nay đang lên rừng, còn thấy tên tuổi trong thương trường, thiệt là chúng tôi hết lòng hậu cảm quý khách.

Vinh-quyền thức cũng lâu càng nặng nên chỉ phân đồng trong quý khách đều muốn đến khách-sang của chúng tôi. Bởi có ý cho nên số phòng càng ngày càng tăng, và khó nói bởi đáp quý khách cho vào lòng.

Vậy mấy khách-sang của chúng tôi hiện là:

1) Nam-Thành Khách-Sang ở đường Colinet-Grinaud số 21 và 23.

2) Nam-Trung Khách-Sang ở đường Alsace-Lorraine số 103 và 105.

3) Nam-Hưng-Thành Khách-Lầu ở đường Amiral Koze số 18 và 20, đến mở thêm rộng rãi, ngõ hầu khỏi phụ tấm lòng hiếu của quý khách trong lục-châu.

Mấy tiệm đến ở gần xe lửa Saigon-Mytho, Khánh-hoa, chúng tôi sẽ hết lòng tiếp rước cho vừa ý đồng bào.

Nay kính
Quảng-lý, M. Hiệp

H. DELPEYRAT

Khi trước là Hãng E. POURTOU

Số nhà 33 và 35, 37, 39

đường Amiral Duprê Saigon

RƯỢU CHÁC, RƯỢU MẠNH

RƯỢU KHAI-VI, RƯỢU TIÊU-HÓA

VIÊN-TIÊU-THO

ĐI LẠI XUYA ĐÓNG LỬA

Bontro (Ville)

Có trữ bán các thứ rượu tây. Giá bán rẻ hơn các nơi.

Làm Đại-lý cho hãng Associated oil Company of Indochina Ltd. Saigon. Bán đầy sản phẩm « Brocs », dầu lửa « Norloges » và « Taxac » dầu nhớt « Cycol ». Xin qui ông chiếu cố.

Chủ-nhân kính thỉnh
Lợi-Xương-dit Trương-Lợi
Bontro (Ville)

Hào tai Văn-Hi-Bang!!!

Ngày 15 Septembre 1924 tới 8 giờ

rưỡi tới M. Huỳnh-kim-Vui, chủ

nhân gánh hát Văn-Hi-Bang Cholon

có xin hát giúp cho hội Thể-thảo (Cercle Sportif) Sadee. Dự coi có quan

Chủ-tỉnh tọa chủ cùng các quan lại

các nhà, ngoài thiên hạ tới coi cũng

lắm. Góp tiền thầu dựng hơn 300 \$ 00

để giúp Tài chánh cho Hội.

Còn tuy chẳng mấy, nhưng tấm

lòng hảo-nghĩa của M. Vui thật đáng

khen.

Ước gì các bạn đồng-nghiệp của M.

Vui trau-dồi lòng ấy, đem chút đỉnh

lợi-quyền của mình mà giúp vào công-

việc để cho rõ ràng thêm cái chủ nghĩa

cải-lương, và mong sao cho gánh hát

của M. Vui tới đâu đều được công-

chúng hoan-nghĩnchứ.

Sadee Thể-Thảo hội.

BON-HOI ĐỒNG NHẬN.

DIP MAY

Muốn bán một cái xe-hơi hiệu « PEU-

GEOT » (hai máy) đồng dung theo

hiệu CAMION, hiện còn dùng hành-

khách đường CAILAY-MYTHO, máy

móc còn tốt. Vậy qui ông trong Lục-

châu có cần dùng, xin viết thư đến

tôi và định giá cả thật chán.

TAT-QUANG

Maison « AN-PHAT »
MYTHO (Ville)

TRAM NAM KHONG PHAI

NHÀ HOA CHON DUNG

NGUYỄN-ĐỨC-NGUYỄN

Số 73, Boulevard de la Socome
(Neams same xx lona cca cxy cđ)

SAIGON

Thợ vẽ tếm vẽ đã có bằng cấp: nghiệp

nơi trường xảo nghệ, và được 3

cái bằng-cấp Đẩu-xào Hanoi; mỗi

năm rồi dự cuộc Đẩu-xào thành

Marseille dự được thưởng bằng cấp

và Médaille rất xứng đáng. Hình vẽ

thật tinh xảo và dễ trảm năm không

phải.

Chư qui vị muốn vẽ xin gởi hình

chụp đến hoặc viết thư hỏi, tiệm này

sẽ gởi cho một tờ cho bạch có hình

vẽ thật đẹp giá cả và cái nghề phải.

Thay cũ đổi mới

Kính cũng lục-châu quân-quốc, các

giới đồng bào đồng ý. Đây lần cũng

nhớ Đông-bào, ra on chiếu có, tưởng

nghĩa thâm giao, nên mấy nhà khách-

sang của chúng tôi đến ngày nay đang

lên rừng, còn thấy tên tuổi trong

thương trường, thiệt là chúng tôi hết

lòng hậu cảm quý khách.

Vinh-quyền thức cũng lâu càng nặng

nên chỉ phân đồng trong quý khách

đều muốn đến khách-sang của chúng

tôi. Bởi có ý cho nên số phòng càng

ngày càng tăng, và khó nói bởi đáp

quý khách cho vào lòng.

Vậy mấy khách-sang của chúng tôi

hiện là:

1) Nam-Thành Khách-Sang ở đường

Colinet-Grinaud số 21 và 23.

2) Nam-Trung Khách-Sang ở đường

Alsace-Lorraine số 103 và 105.

3) Nam-Hưng-Thành Khách-Lầu ở

đường Amiral Koze số 18 và 20, đến

mở thêm rộng rãi, ngõ hầu khỏi phụ

tấm lòng hiếu của quý khách trong

lục-châu.

Mấy tiệm đến ở gần xe lửa Saigon-

Mytho, Khánh-hoa, chúng tôi sẽ hết

lòng tiếp rước cho vừa ý đồng bào.

Nay kính
Quảng-lý, M. Hiệp

H. DELPEYRAT

Khi trước là Hãng E. POURTOU

Số nhà 33 và 35, 37, 39

đường Amiral Duprê Saigon

RƯỢU CHÁC, RƯỢU MẠNH

RƯỢU KHAI-VI, RƯỢU TIÊU-HÓA

VIÊN-TIÊU-THO

ĐI LẠI XUYA ĐÓNG LỬA

Bontro (Ville)

Có trữ bán các thứ rượu tây. Giá bán

re hơn các nơi.

Làm Đại-lý cho hãng Associated

oil Company of Indochina Ltd. Saigon.

Bán đầy sản phẩm « Brocs », dầu

lửa « Norloges » và « Taxac » dầu

nhớt « Cycol ». Xin qui ông chiếu

cố.

Chủ-nhân kính thỉnh

Lợi-Xương-dit Trương-Lợi

Bontro (Ville)

NHÀ HÀNG NAM-KIN

SIMON GÀM, Chủ-nhơn

Đường Leffevre, môn bài số 11, 13

SD 658

38, Rue de Canton, 38.—CHOLON

CƠ BAN CÁC THU THUỐC CAO, ĐƠN, HOÀN, TÁN RÁP TIỀN HIỆU NHƯ SAU NÀY

(THUỐC RƯỢU NHỊ-THIÊN-DƯƠNG)

Ly là một thứ thuốc Vệ-Sanh rất
nên bổ dưỡng.

SANH HUON

Thuốc huân này là một phương thuốc của Tiên-Thánh để trị giun

Phàm khổ học trở thành những học tập tư lao quá độ, tình thần hao kiệt, trí chí mỗi ngày, cơ thể mỗi buổi sớm mai yếu 1 hướm, chiều tối yếu 1 hướm, học lâu chừng nào thì tinh thần càng yếu, học thư ắt càng minh mẫn như người học bán lo lắng đến ngày, hễ sáng 1 hướm thì tinh thần

Đờn bà mà bị tiêu sản (sản bắp dơi) thì khí huyết rất suy, hoặc đờn bà mới đẻ mà khí huyết kém hao, phải uống thuốc này với rượu, hoặc với nước gừng tươi.

Phẩm sống thuộc này thì phải có
đường mạch sống nập nhô thể nào ;
bề này thì sống một hồi nữa, còn
nặng thì phải sống cho được lâu, thì
vì nhiều con đường đưa lên, đưa đi
cường kiện. Thế thật vậy không, thưa
bổn sư ?

PHỤ-KHOA KIM-PHỤNG-HUÂN

Tiếp tới đây, từ ngày dâng phương thuốc mẫu-ahiem của ông Tổ truyền lại đến nay, bằng gin lòng giúp cho đời, lựa những thuốc tốt, gia công chế ra mà làm hườn đỡ trị cho các chứng bệnh đờm-à đều dùng dặng hết.

Con như bình thời mà thường uống thuốc này, thì khí huyết đầy đủ, chẳng hề sanh bệnh mà rồi sanh con

Củ lư: Những đồ sống-sắt, lạnh-lạnh cũng là đồ sang trọng.

Mỗi hộp 2 hườn giá là... 1.300

GLA LA :

Mỗi gói mười bánh. . . 0 8 10
Mỗi hộp 100 bánh. . . 0 80

Chú nhơn :
NGUYỄN-VĂN-THỌ.
Marchand de bois Fynnik.

Reparation des Regrettes
Rue Fure n° 16
SARRE

[illegible]

Tiệm 14.2 của Đại Lý này mấy hàng lều

lại Saigun, như vậy, Champagnon nói về
Chamden không biết rõ, Ruyra Cognac
Vidoux ở Ota (Ruyra) này người học địa thì
hợp nhất và giữ rõ, Ruyra CHAU ĐÓ
+ Nossandien và Ruyra CHAU TRANG + Oour
tên này hiện + Oon See + là một thị trấn
Chợ này như thị trấn và rất ngon hơn các
thị trấn khác, có danh tiếng bên
Bordeaux và lân cận.

máy, đồng hồ, đồ Aluminium, ghế Thon
thiết, giấy mìn và các đồ tập hóa văn và
mua thẳng các lô bên Pháp-quốc, giá nh

Như quý ông, quý bà & Lỵ-Chào có
về chơi Saigon xin mời các quý
bà lại coi, như nước mưa hốt
bên trên đã xáo có đá kim và...

Chú nhân kinh các,
PHÙNG-VĂN-XUÂN

(Tiếp theo)

Còn nếu Tiêu đệ làm mai dặng T
hữu-Bạch mà nói lệnh ái thì Tiêu-c
cũng dặng tiếng người khen ngợi, Ti
điêng của lòng dỷ tiểu đệ xã s

cho trọn vẹn, duy còn một điều
chọn cho dâng vợ hiền lại cho đời
người tuyệt sắc giai như kia, mới to
chỉ một đời sống nguyên vẹn, chứ luôn là

chớ Tiên-sanh chằng nghe Ngô-hang,
lắm nói lại hay sao, làm cho nhẹ lòng
tiên-sanh ngất quá! Chuyện ấy theo
ngon ý của tiêu-dộ thì tiêu-dộ đã như!

giàu sang vinh hiển, lại lệnh-ái của người rất có tư dung nhan sắc, sung sướng cả đời, chẳng phải là đều bảo sự

không nói, lại nói chuyện đời xưa. Tô-
Ưu-Bạch nói : Thôi xin tiên-sanh chớ
đói nữa làm chi, tiểu-độ nguyện nếu